

THE WAY ШЛЯХ

Офіційний друкований орган Філадельфійської Архиепархії Української Католицької Церкви

VOL. 75 - No. 1

12 січня 2014 р.

Українська Версія

Різдво в Українській Католицькій Катедрі Непорочного Зачаття, Філадельфія 25-го грудня 2013 р.

Дивіться відео святкування Різдва в Катедрі на нашому „Blog”
<http://www.thewayukrainian.blogspot.com/>

В цьому випуску:

Митрополит Стефан проголошує скликання Собору Архиепархії - ст. 7
Згадуючи поїздки митрополита Стефана до Риму - ст. 8
Парафія Святого Миколая у Філадельфії святкує 70-річчя - ст. 10

Різдво в Olyphant

The Divine Liturgy on Christmas was celebrated along with the 125th Anniversary of the Church (1888-2013) at St. Cyril and Methodius Ukrainian Catholic Church, Olyphant, Pa. by Rev. Nestor Iwasiw, Pastor.

Monsignor Stephen Hrynuck who turned 102 years old on December 27th, attended the Divine Liturgy and sat with the Parishioners.

The Choir was under the direction of Patrick Marcinko Jr. and the Divine Liturgy was sung in Church Slavonic along with traditional Ukrainian Christmas Songs. The World Renowned Soprano Opera Singer, Rosemary Musoleno Martynuk and Judy McLane, NYC Broadway Star of the current show MAMA MIA were in attendance with the Church choir.

27-го грудня монсеньйору Стефану Гринюку виповнилося 102 роки. На фото він та о. Нестор Івасів і парафіяни церкви. Монсеньйор був парохом протягом 57 років і вийшов на пенсію в грудні 2008 року у віці 98 років, як найстарший служачий католицький парох в США. Монсеньйор є також священиком вже понад 75 років. Многая Літа!

(Left to right) Judy McLane (Broadway Star of MAMA MIA) , Rev. Nestor Iwasiw, Pastor, Rosemary Musoleno Martynuk, Opera Singer, and Lauren Telep.

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

Споконвічно від Отця народженому нетлінно Синові,
Що в останній час безсіменно від Діви тілом народився,
Христу-Богові закликаємо: Ти, що підняв нашу силу,
Святий еси, Господи! (Канон Різдва).

Христос рождається!

На голос ангела, який пролунав пастушкам серед темної ночі, спішимо ми сьогодні до вбогої стаєнки у Вифлеємі. Тут ми бачимо на руках Пречистої Діви Марії Божого Сина, що прийшов у наш світ як людина. Разом із ними радіємо і дивуємося, оспівуємо і споглядаємо живого й істинного Бога, який народився в людському тілі та віддає себе в руки людини як маленьке, ніжне і беззахисне Дитя.

Різдво нашого Спасителя відкриває нам глибини Божественного життя, як також всю правду про саму людину. Той, хто сьогодні явився в людському тілі, існував ще перед сотворенням світу, бо як предвічний Бог споконвічно від Отця народився нетлінно як Син! Це таїнство Божого синівства Ісуса Христа - що само по собі є невимовним і незбагненим! - сьогодні об'являється і проповідується людині. Це свято робить нам доступним божественне синівство, проголошує, що наш Бог-Отець любить нас як своїх синів і дочок. У Його новонародженому Сині ми переживаємо сьогодні нашу близькість до Бога, таку саму теплу, могутню, реальну та життєдайну, якою є трепетна близькість люблячого батька до свого єдиного первістка.

Вдивляючись в обличчя Божого Дитяти і Його Матері Марії, усвідомлюємо, що свято Різдва дає нам пізнати правду про нашу людськість, про власну людяність, яка стала знаком Божої присутності: «І ось вам знак, – каже ангел до пастушків. – Ви знайдете дитя сповите, що лежатиме в яслах» (Лк. 2, 12). Це Дитя – сам Бог Ізраїля, що в останній час безсіменно від Діви тілом народився. Це Дитя враз доручає людині, в особі Йосифа Обручника, дивну роль свого опікуна. У Різдві Христовому ми приймаємо вічного Бога таким, якими є самі. Бо зазвичай люди прагнуть, щоб ними хтось опікувався. А тут, у Вифлеємі, сам Бог, як дитя, є тим, ким опікується людська родина!

Людяність, відчуття святості людського життя і пошана до нього - це та зворушлива і спасенна дорога, якою в цю таїнственну ніч Божий Син, як Син Марії, приходить до нашого дому, нашої родини, нашого народу. І ця божественна людяність - боголюдство воплощеного Сина Божого - відкриває нам сьогодні різдвяну дорогу любові до Бога і ближнього. Святкуючи Різдво разом із подорожніми й безпритульними, солідаризуючись із тим, кого зневажають і чию гідність заперечують, ми, християни, як справжні опікуни та благовісники присутності Бога серед нас, робимо наш світ, наше суспільство більш людяним і гідним самої Людини.

Народження Сина Божого, Відвічного Слова Отця, виявляє поряд із величчю та славою нашого Бога – Творця і Спасителя, велич і славу людини як вінця всього сотвореного. У своєму воплощенні Бог виявляє особливу гідність людини, бо втілюється саме в неї – у свій образ. Святий Іринеї Лійонський навчає: «Коли Слово стало тілом, ставши тим, хто був Його образом... то вчинило людину подібною до невидимого Отця через видиме Слово» (Adv. Haer 5, 16, 2).

Прославляючи гідність людської особи, Христова Церква сьогодні співає: «Христу Богові закликаємо: Ти, що підняв нашу силу, Святий еси Господи!» Подібно як прихід на Землю Сина Божого через воплощення стало центром всесвітньої історії, так само пошана до гідності людської особи є осердям

(Продовження на ст. 4)

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

(продовження з попередньої сторінки)

істинного, справді людяного суспільства. Церква навчає, що суспільні інститути та їхні лідери повинні поважати кожну людину і їх найпершим завданням є сприяти цілісному її розвиткові. Людина не може бути засобом реалізації економічних, соціальних чи політичних планів, нав'язаних світською владою. Ця влада мусить пильно стежити, щоб обмеження свободи чи будь-який тягар, покладений на особисте життя людини, ніколи не завдавали шкоди її гідності. (Компендіум соціальної доктрини Церкви, п. 131-133).

Кожне суспільство, у якому зневажають людину, не має майбутнього. Джерелом справедливого законодавства та суспільного устрою повинна бути гідність людської особи. Бо саме людина є осердям поєднання дочасного і вічного, Божого і людського, вона є тими дверима до вічності, що їх відкрив у своїй людяності Син Божий у день свого Різдва. Тому святкувати Різдво означає тримати відкритими двері наших сердець до гідності людини, особливо немічної і беззахисної, яким є Божественне Дитя на руках Пречистої Діви Марії.

Сьогодні українське суспільство вже вкотре у своїй історії засвідчує, що прагне будувати власне майбутнє на підвалинах християнської віри. Новонароджений Спаситель є сповненням надії всього людства на прихід Царства Божого – царства справедливості, миру і добра. Народження саме такого предвічного Царя миру звіщав ангел, коли казав пастирям: «Не бійтесь, бо я звіщаю вам велику радість, що буде радістю всього народу: сьогодні народився вам у місті Давидовім Спаситель» (Лк. 2, 10-11). Як важливо нам у цей історичний момент, на слово благовісника, відчутти, що саме Христос є джерелом нашої радості, і перестати боятися! У Різдві Христовому нехай наша тривога перетвориться на надію, розгубленість і непевність – переміниться на дорогу до Господнього вертепу. У цей різдвяний день, коли, за словами ап. Павла, сила Бога проявляється в людській немочі (пор. II Кор. 12, 9), наше відчуття безсилля перетворюється на усвідомлення власної гідності. За діянням Святого Духа це усвідомлення власної гідності стає силою, що допоможе нам збудувати суспільство, гідне людини. Ось чому ми сьогодні, величаючи силу божественної людяності, співаємо: «Ти, що підняв нашу силу, Святий єси, Господи!»

Дорогі в Христі! У цей радісний день Христового Різдва складаю всім вам сердечні вітання. Віншуючи вам добром і миром, злагодою та добробутом, прагну постукати до дверей кожної української родини! Голосом прадавньої коляди бажаю розвеселити кожне українське серце! Сповідуючи велику радість про народження нашого Спасителя, хочу зібрати всю нашу Церкву - як в Україні, так і поза її межами - довкола Вифлеємського вертепу в єдину Божу спільноту!

Відчуймо себе єдиною християнською родиною, у якій сьогодні народжується наш Спаситель. Дорогою людяності та християнської солідарності торкнімося усіх, хто відстоює власну гідність, гідність своєї родини та свого народу! Поділімося нашою різдвяною радістю з тими, хто знаходиться далеко від рідної домівки, на лікарняному ліжку чи в'язничних нарах. Усі разом, за світлом зірки, спішімо до ближнього, щоб побачити в тілі - Невидимого, в Його убогості - Джерело всякого добра, у немічному – Всемогутнього, - Новонародженого Христа-Бога в обіймах Богородиці.

Христос рождається! Славимо Його!

† СВЯТОСЛАВ

Дано в Києві, при Патріаршому соборі Воскресіння Христового, 19 грудня 2013 року Божого, в день Святого Миколая, архієпископа Мир Лікійських, чудотворця

12 січня 2014 р.

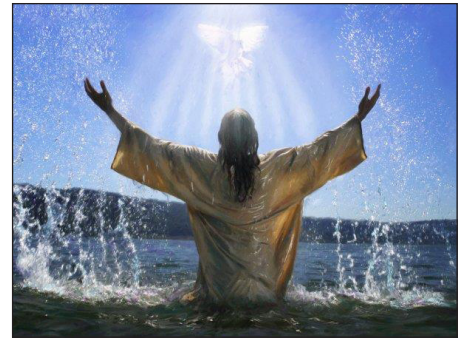
4

ШЛЯХ

ЙОРДАНСЬКА ВОДА — ВЕЛИКА СВЯТІСТЬ

Від найдавніших часів Східна Церква вважає освячену йорданську воду за велику святість та приписує їй чудодійну силу для душі й тіла. Святий Йоан Золотоустий у проповіді на празник Богоявлення каже: “У цей празник опівночі всі, зачерпнувши води, приносять її додому і зберігають увесь рік... І діється дивне явище: та вода у своїй істоті не псується від довгого часу, але зачерпнута сьогодні, вона через цілий рік, а часто і два і три роки зостається незіпсована і свіжа. І по таким довгим часі вона така, як і вода, щойно взята з джерела”. Грецька Церква для йорданської води має назву велика “агіязма”, тобто велика святість.

Колись давно у Церкві був звичай давати пити йорданську воду тим, кого через якусь провину не допущено до святого причастя. Наш народ ставився до йорданської води з такою великою набожністю, що аж до її освячення зберігав строгий піст і приймав її натще, наче причащаючись. Наші вірні кропили йорданською водою всі свої будинки й ціле обійстя, щоб відігнати від свого господарства всяку нечисту силу. І сьогодні вони радо вітають у своїх домах священика, який щорічно благословить і освячує їх і їхні дома йорданською водою.

Віру нашої Східної Церкви в силу і благословення йорданської води найкраще віддзеркалює зміст молитов та обрядів великого водосвяття. У тих молитвах багато разів призиваємо Святого Духа, щоб Він зійшов, очистив і освятити воду та надав їй лікувальної сили з користю для душі й тіла. Велика ектенія під час освячення води має аж 26 прохань, де є такі слова: “Щоб освятилися води ці силою, діянням і зішестям Святого Духа”; “Щоб на води ці сходило очищальне діяння пресущної Тройці”; “Щоб була їм дарована благодать ізбавлення, благословення Йорданове, силою і діянням і зішестям Святого Духа”; “Щоб ми просвітилися просвіченням розуму і благочестя зішестям Святого Духа”; “Щоб вода ця стала даром освячення, ізбавленням від гріхів, на зцілення душі і тіла, і на всяку особливу користь”; “Щоб була вона на очищення душ і тілес усім, що з вірою черпають і причащаються нею”.

Гарні за своїм глибоким змістом молитви йорданського водосвяття величають Пресвяту Тройцю і просять Святого Духа, щоб зійшов і сам освятити воду. Тут підкреслюється значення, сила та святість йорданського водосвяття. Ось дещо з тих молитов: “Днесь йорданські води перетворюються на цілющі Господнім пришествям... Днесь людські гріхи йорданськими водами обмиваються. Днесь рай відкривається людям і сонце правди осяюється нам... Днесь ми ізбавилися від давнього ридання і, як новий Ізраїль, спаслися. Днесь ми від тьми визволилися і світлом богорозуміння озоруємося... Днесь світлом просвічується все створіння... Сам, отже, чоловіколюбче Царю, прийди і нині зішестям Святого Твого Духа, і освяти воду оцю. І дай їй благодать ізбавлення, благословення Йорданове, сотвори її джерелом нетління, даром освячення, розрішенням гріхів, зціленням недуг, погубною для демонів, для супротивних сил неприступною, ангельської сили сповненою, щоб усі, що черпають і причащаються, мали її на освячення душ і тілес, на зцілення від терпінь, на освячення домів, і на всякий особливий пожиток... І подай усім, що доторкаються до неї і причащаються, і помазуються нею, освячення, здоров'я, очищення і благословення”.

о. Юліян Катрій, ЧСВВ. “Пізнай свій обряд”

Освячення води в Shenandoah

6 січня 2014 р.

Свято Богоявлення, яке також відоме як Просвічення, є літургійною подією, яка зазвичай відзначається щороку 6-го січня в пам'ять хрещення Ісуса в ріці Йордан Іваном Хрестителем.

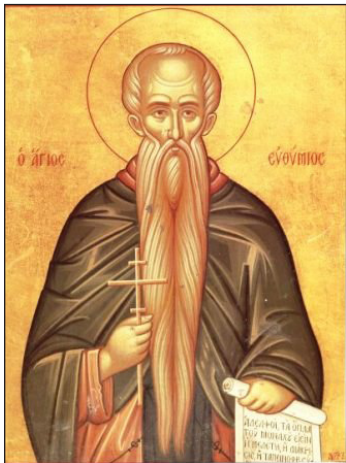

(фото:) Святкування свята Богоявлення у понеділок; ліворуч, монсеньйор Мирон Ґрабовський, диякон Павло Спотс, Роберт Легґо, Едуард Биковські і Сем Литвак в Українській Католицькій Церкві св. Михайла, Shenandoah. (Фото: Джон Е. Юсалис)

<http://republicanherald.com/>

Преподобний Євтимій Великий (20-го січня)

Зійшовши з ними, він став на рівнім місці, й була там велика сила його учнів і людей вельми багато з Юдеї та з Єрусалиму, і з побережжя Тиру та Сидону. Вони прийшли послухати його й оздоровитись від своїх недуг; і всі ті, що їх мучили нечисті духи, теж оздоровлялись. Увесь народ намагався його торкнутися, бо сила виходила з нього й усіх оздоровляла. Тоді він, зівши на своїх учнів очі, почав казати: "Блаженні вбогі, - бо ваше Царство Боже. Блаженні, голодні нині, бо ви насититесь. Блаженні, що плачете нині, бо будете сміятись. Блаженні будете, коли вас ненавидітимуть люди, коли вас вилучать, коли ганьбитимуть вас та коли викинуть, як безчесне, ваше ім'я Сина Чоловічого ради. Радійте того дня і веселіться, бо ваша нагорода велика в небі". (Лк. 6, 17-23)

Святий Євтимій Великий народився 378 року у вірменському місті Мелітині, де він пізніше був священником і настоятелем монастирів. Згодом Євтимій потайки вирушив до Святої Землі і оселився у келії біля Єрусалима. Проживши п'ять років, він віддалився вглиб пустелі.

Згодом біля його печери почали поселятися побожні пустельники. Так постав монастир, настоятелем якого Євтимій призначив побратима Теоктиста, а сам почав вести в пустелі Рува над Мертвим морем самотнє і дуже строге життя. Завдяки його чуду зцілення сина арабського князя багато арабів повернулися до Христової віри. Представники Євтимія брали участь у Вселенських Соборах в Ефесі 431 року та Халкідоні 451 року. Уснув Євтимій 473 року, провівши 68 літ у пустелі.

<http://ecumenicalcalendar.org.ua>

Митрополит Стефан проголошує скликання Собору Архиепархії

Митрополит Стефан, за підтримки радників Української Католицької Архиепархії Філадельфії, проголосив, що впродовж вихідних днів, з 24 по 26 жовтня 2014 року, в Українській Католицькій Катедрі Непорочного Зачаття в Філадельфії збереться Собор Української Католицької Архиепархії Філадельфії. Учасниками Собору стануть представники з кожної парафії та місії Архиепархії, включаючи членів Фінансової та Пастирської Рад парафій. Участь в Соборі також візьме духовенство й монашество Архиепархії.

Темою Собору стане: «Бути живою парафією», - про розвиток оживлюючих парафіяльних ініціатив нашого Патріарха та нашого Синоду Українських Католицьких Єпископів. Наша увага буде зосереджуватися на розвиткові практичного та досяжного пасторального плану для архиепархії і наших парафій та місій, який би відображав сучасні та майбутні потреби нашої Церкви. Собор також сформулює наші пропозиції для Собору всієї Української Католицької Церкви в світі, який відбудеться в Україні у 2015 році.

На Соборі буде також відзначено століття Апостольського Декрету, який встановлював юрисдикцію нашого першого Єпископа, Високопреосвященного Сотера Ортинського, ЧСВВ. Декрет Конгрегації Пропаганди Віри «CUM EPISCOPO» був проголошений 17 серпня 1914 року.

Сформований Організаційний Комітет незабаром надасть більш детальну інформацію щодо підготовки до важливої нагоди відновити нашу Українську Католицьку Архиепрахію Філадельфії. Зосередьмо нашу увагу на пошуку Господа в наших молитвах та діях, в усьому, що ми робимо як Церква.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ СТОСОВНО УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЦВИНТАРЯ СВЯТОЇ МАРІЇ, ФАКС ЧЕЙЗ, ПЕНС.

Збільшення нарікань на вигляд та догляд за українським католицьким цвинтарем святої Марії на Факс Чейс, Пенс., привів до того, що я вирішив особисто втрутитися у цю справу. Дотримання певних звичаїв, які практикують люди, стало проблемою для збереження вигляду та утримання нашого цвинтаря. Дехто повстановлював перед надгробками парапети, ставить свічки і садить квіти перед пам'ятниками. Деякі рослини розрослися до розміру кущів, які підсаджують надгробки. Хоч багато хто і пильнує за своїми ділянками, більше як дві третини території

є повністю закинуті. Люди неправомірно сподіваються, що обслуга цвинтаря буде чистити та обслуговувати ці частини, що потребуватиме значних додаткових коштів на обслуговування. Численні нарікання, які ми отримуємо щодо стану цвинтаря, стосуються непривабливого вигляду занедбаних ділянок. Що важливіше, встановлені без належного дозволу парапети ставлять під удар цих людей і цвинтар щодо вимог безпеки. Цих людей чи цвинтар можуть судити, якщо хтось випадково пораниться до цих парапетів. Більше того, цвинтарю бракує тієї гармонії, яку від повинен

мати. Такі парапети не дозволяють ставити на інших цвинтарях.

Тому, щоб створити безпечно та гармонійне середовище, всі такі парапети, будь-які насадження (включаючи квіти), всі лампи чи подібні предмети, що знаходяться перед, позаду, чи по боках надгробків мають бути прибрані не пізніше 1-го лютого 2014 р. Лампи, вази тощо, можуть знаходитися лише на основах надгробків – але не можуть бути залишені на землі. Після 1-го лютого 2014 року обслуга цвинтаря отримала розпорядження забрати будь-які предмети, які

залишаться в землі, захаращують простір навколо надгробків. Ці речі будуть викинені. Простір буде заповнений ґрунтом і травою яку висадить обслуга цвинтаря. Тоді на цвинтар святої Марії повернуться краса й порядок, яких всі сподіваються бачити на наших цвинтарях.

Жодного виключення з цього правила не може бути. Ми будемо дуже вдячні за вашу повну згоду з цими правилами. Дякуємо за ваше сподіване зрозуміння й згоду.

+Стефан Сорока
Митрополит-Архиепископ

Згадуючи поїздку митрополита Стефана до Риму

В понеділок, 25-го листопада 2013 року, Святіший Отець Франциск зустрівся в Римі з трьома тисячами греко-католицьких паломників з України та Білорусі, щоб відсвяткувати п'ятдесяту річницю перенесення мощей святого Йосафата до базилики Ватикану. Святий Йосафат був українським монахом, який пізніше став архієпископом. Він прийняв мученицьку смерть в 1623 році.

Високопреосвященний Стефан Сорока преосвященний Павло Хомницький, ЧСВВ, і єпископ-емерит Василь Лостен були серед присутніх, коли Папа Франциск вітав українських паломників в базиліці Ватикану.

«Дорогі брати й сестри, найкращим способом вшанувати святого Йосафата є любити один одного та любити Церкву і служити її єдності», сказав Папа Франциск.

Блаженніший Святослав подарував Папі ікону святого Йосафата, а далі відслужив Акафіст до святого священномученика Йосафата.

Папа Франциск і Високопреосвященний Стефан Сорока.

Папа Франциск і преосвященний Павло Хомницький.

Папа Франциск і Блаженніший Святослав.

Папа Франциск і єпископ-емерит Василь Лостен.

Згадуючи поїздку митрополита Стефана до Риму

(продовження з попередньої сторінки)

ВІДЗНАЧЕННЯ 70-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ ПАРАФІЇ СВ. МИКОЛАЯ

У неділю, 8-го грудня 2013 року, випав перший поважний сніговий опад у осередній Філядельфії, вкривши дороги та хати пухким покривалом кількацентиметрового снігу, який, однак, не спинив 70 парафіян св. Миколая, які цей день призначили на торжественне відзначення 70-літнього ювілею існування парафії св. Миколая. Парафіяни, на чолі з своїм душпастирем зібралися в церкві св. Миколая – збудованій у 1975-му році – в очікуванні прибуття Високопреосвященного Митрополита-Архієпископа Стефана Сороки. Не довго довелося чекати. У визначену – першу годину по полудні – Високопреосвященний Митрополит в асисті о. декана філядельфійського деканату та о. ректора Собору Непорочного Зачаття, Івана Демківа, увійшов у храм під співом могутнього „Буде імя Господнє” у виконанні хору „Акколада”. Церкву заповнили біля 80 осіб, яких благословив при урочистому вході до церкви Митрополит Стефан. Перед самими вівтарем, молоде українське подружжя в українських вишиваних сорочках, Орест та Ірена Чорнодола привітали Владика древнім українським

звичаєм – хлібом та сіллю та словами привітання, – а малі діти Олександра та Аліна піднесли Владичі китицю червоних троянд, рівнож у вишиванках. Владика подякував за привітання та поблагословив дітей.

Благословенням три-таді-кіріоном та многолітствієм Преосвященному Архієпископу-Митрополитові почалася торжественна Архієрейська Свята Літургія, яку відправляв Владика в асисті о. Івана Демківа та пароха о. Ярослава Курпеля.

Хор „Акколада” співав бездоганно, разом з своїм першим диригентом Богданом Генгалом. Апостола співав теперішній дяк церкви св. Миколая, Стефан Макух.

Преосвященний Митрополит Стефан почав свою проповідь словами: „Що за особливий день 70-ліття парафії!” Владика нав’язав до своєї поїздки до Риму і вшанування моців св. священномученика Йосафата у 50-ліття їх перенесення у Собор св. Петра (1963 року), та до участі у релігійних церемоніях

(Продовження на ст. 11)

Парафіяльна молодь вітає митрополита-архієпископа Стефана Сороку.

о. Ярослав Курпель читає Євангеліє.

Василь Панчак

Осип Рожка

ВІДЗНАЧЕННЯ 70-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ ПАРАФІЇ СВ. МИКОЛАЯ

(продовження з попередньої сторінки)

Папи Франциска, та патріарха УГКЦ Святослава. У вічному місті Римі, Митрополит-Архієпископ мав нагоду поговорити з Папою Франциском і представив вірним свої спостереження, які, на правду, були свіжими. Митрополит Стефан підкреслив щирість, непідробленість, терпеливість, скромність та лагідну рішучість Святішого Отця. „Святіший Отець є таким самим паломником як і ми у мандрівці цього життя” – пролунало з уст Митрополита. Він вказав і на прояви скромності та смиренності Папи Франциска, який у власному стилі життя вимагає обстоювання власної правди і віри, його, на перший погляд, смиренність та покора, не вміщається у статус кво нашого існування, а є викликом. Ми мусимо підносити голос в обороні наших християнських вартостей. У нашому парафіяльному та особистому житті нас не оцінять так як ми говоримо, однак так, як ми діємо. Берімо приклад Христа, який став світлом для світу у темряві, яка нас окружає. Владика-Митрополит підказував приклад Ісуса Христа, св. Миколая та св. Франциска, які діяли у системі з якою непогджувалися і якій

ставили власний виклик непримиримості із злом та конвенцією, а окрім того потреби перевірити свій організаційний потенціал.

Прозвучали численні глибокі думки Митрополита-Учителя свого стада, як і цілий ряд подяк, у першій черзі. о. душпастирєві Ярославу Курпелю, за ціловіддану службу цій парафії, о. Іванові Демківу, який був 12 років душпастирем парафії, парафіяльній раді, хоріві, який збагатив ювілей 70-річного святкування. Всі присутні парафіяни приступили до св. Причастя, чим збагатили своє духове святкування цього прекрасного ювілею.

Ювілейну Архиерейську Літургію завершив довгий ряд многолітствій, почавши від Папи Франциска та Патріарха Святослава, і кінчаючи для всіх вірних цієї славної парафії.

Святковий обід визначався багатьома позитивними прикметами, а саме чисельністю осіб, які взяли участь у ньому, не зважаючи, що Філядельфія була покрита кількома інчами мокрого снігу та непрочищеними ще дорогами.

Провідник обіду Василь Панчак, який

віддано працює для парафії, привітав Преосвященнішого Владика, присутніх гостей – о. Івана Демківа, та дружину о. Ярослава Курпеля, пані Галину. Владика Митрополит поблагословив святковий обід, а святковий тост з нагоди ювілею підніс Стефан Макух. Святкову доповідь з нагоди парафіяльного празника, яка представляла собою перетин історії парафії від 1943 року (і навіть скоріше) представив Осип Рожка, бувший редактор католицького часопису „Америка” (впродовж 13 років), який довів у більшості випадків історію парафії до 2013 року.

Приємною і дорогою несподіванкою був виступ теперішнього філядельфійського декана і бувшого душпастиря парафії св. Миколая, який впродовж дев'яти років був діяльний у нашій парафії.

О. Іван Демків виступив з коротким словом нав'язуючи до свого служіння в парафії, яке, як він це бездоганно і точно пригадував, почалося 5-го жовтня 2003 року, коли він в парафії відслужив свою першу Святу Літургію. „Парафія не – школа, не – церковний будинок, парафія – зібрання

Божого люду, які хочуть молитися і Богові служити”. о. Демків вітав теплими словами всіх, хто відзначають ювілей існування парафії.

Майстер церемонії ювілейного обіду Василь Панчак, який впевнено та професійно провадив святом, тепло згадав осіб, які причинилися до справного функціонування парафії, а саме наших дяків. На жаль мгр. Б. Мир через хворобу не зміг взяти участі у ювілею, але він залишився у пам'яті численних парафіян своїм виконанням літургичних відповідей, пісень та гимнів. Сьогодні його заступає Стефан Макух. Ведучий рівнож оголосив пожертви, які уможливили відбуття святкового обіду – МВ Bank подарував \$250.00, Самопоміч - \$500.00, панство Мізакі \$ 300.00. Були і дрібніші пожертви. Ксеня Захарчук уфундувала участь „Арколади” у Святій Архиерейській Літургії. На жаль, запланований мистецький виступ, який заповідала лютючка програми не міг відбутися через снігову негоду.

Отець душпастир Ярослав Курпель у своєму слові представив нове психологічне обличчя

(Продовження на ст. 12)

ШАХ

ВІДЗНАЧЕННЯ 70-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ ПАРАФІЇ СВ. МИКОЛАЯ

(продовження з попередньої сторінки)

парафії, яка хоч мала, та вставши з колін, на повні груди славить Господа та здійснює його благовістя. Довгий список подяк від Митрополита, і декана до всіх парафіян та особисті подяки були на черзі. Згадувалося і заслужених парафіян – мгра Б. Мира, довголітнього дяка, Алексієві Васюті за його всеприсутність, завжди перший при відкритті церкви, та тим, які проявляють ініціативу допомоги парафії в

різних роботах. Василеві Панчакові, пані А.Макух, Б. Мізакові, панству Опушинським, всім хто зайнятий у дружині вареників під проводом пані Матковської, та цілому рядові заслужених осіб, які без винагороди трудяться для нашої парафії. Многая літа була їхньою винагородою.

Ведучий ввечером зажартував що є на приміті парафіян побудувати Пам'ятник

Варенику, однак це не пріоритетна справа, є наразі важливіші справи у парафії. Смачний буфет та страви були підготовані панством Опушинським.

Теплі слова о. пароха були приємною винагородою для присутніх на ювілейному бенкеті, а особлива подяка належить пані Андреї Жаровській, яка подбала про участь учнів Нашої Української

Рідної Школи в обслузі парафіян, які самовіддано та професійно виконували накладені на них обов'язки.

Владика-Митрополит прощався з кожним учасником святкувань поцілунком миру, бажаючи кожному даліше віддано працювати для добра і розвитку парафії св. Миколая.

Осип Рожка

Історія Парафії Св. Миколая у Філядельфії

Короткий перегляд діяльності парафії з нагоди ювілею 70-ліття свого існування

Коли сьогодні з нагоди 70-ліття нашої парафії, ми запитаємо себе, чим багата наша парафія, то відповідь буде навдивовиж проста: ми багаті вкладом праці наших батьків, перших парафіян і нашим. Ми багаті нашою участю у церковно-релігійному житті нашої парафії, нашим національним життям, як нерозривний симбіоз християнських та національних вартостей та цінностей, який проявляється через нашу багату духовну спадщину українців-католиків з власним прекрасним обрядом, яким ми всі дуже гордимось, - окраса не тільки нашої, але й вселенської католицької

Церкви.

А ще ми багаті любов'ю до Бога і ближнього, вірністю вченням доброго благовістя, нерозривним прив'язанням до своєї української Церкви і українського народу, ціловідданим почитанням Пресвятої Богородиці, празники якої ми праздуємо, і нашої небесній Покровительці присвячуємо молебні у місяці травні. Ми багаті нашою відданістю та наполегливістю праці, нашим успадкованим ідеалізмом, жертвенністю, якими ми зреалізували величні досягнення нашої парафії, які стали не тільки нашим надбанням, але й надбанням всієї нашої української католицької Церкви у США.

Зерно, посіяне нашими батьками зійшло пишно,

парафія виховала сотні молоді і навіть дала на службу Богові одного священика, о. Миколу Івасіва. Парохами нашої парафії були десятки священиків, а двох з поміж них стали єпископами, а згодом Філядельфійськими Митрополитами УКЦ.

Не будемо входити у детальний перелік усіх наших досягнень або заслужених парафіян через які вони стали дійсністю, однак нам личить сьогодні в часі 70-літнього ювілею згадати дещо про початки і розвиток нашої парафії, яка на початку свого існування, вже у 50-их роках, нараховувала понад 500 українських родин.

Польська держава згодом безбожна советсько-

російська комуністична окупація Західної України більшовиками, які заслали за два роки часу понад 400,000 українців, майже всіх католиків, не дозволила українцям, які виїхали в Америку, повернутися на Батьківщину. Довелося у вільній та гостинній країні Джорджа Вашингтона забезпечити своє існування та виховання дітей. Однак, скоро українці-католики зауважили, що римо-католицькі школи вимагали від українських дітей включення у релігійні практики в римо-католицькому обряді. Ще більше, батькам українських дітей поставлено вимогу включитися у римо-католицьке парафіяльне життя, отже ставати римо-

(Продовження на ст. 13)

Історія Парафії Св. Миколая у Філядельфії

(продовження з попередньої сторінки)

католиками.

На початку ХХ-го століття, у 1916 році, українська громада купила власний дім, то в цьому домі обслуговувалося 40 українських дітей, бо громада мала в ньому свою читальню і школу, і тут велося навчання релігії й української мови. Згодом, українська громада купила дім на 23-ій і Бравн вулицях, де парафіяни св. Миколая відзначили свій 70-літній ювілей існування.

Першим організатором парафії св. Миколая був о. Микола Волянський. На саму неділю Митаря і Фарисея 1943 року, молодий, енергійний священник, відслужив першу Божественну літургію у приміщенні Українського Горожанського Клубу (23-тя і Бравн вулицях), а вкортці після цього куплено площі і дім на 24-ій і Poplar вулицях, і вже 7-го січня 1944-го року, на самі Різдвяні Свята старого стилю, відправлено для вірних Фермавт околиці першу Святу Службу Божу.

Друга Світова Війна принесла демографічні зміни у нашому церковному житті: від 1948 -1950-их років з таборів Переміщених Осіб (Displaced Persons Camps) в Німеччині та Австрії прибуло в Америку 160 священників

і біля 100,000 українців, понад 50,000 з яких були спроваджені Українським Католицьким Допомоговим Комітетом для Біженців у Стемфорді, під опікою Екзарха Богачевського і єпископа-помічника Сенишина. Церковне життя пожвавилось, парафії зросли в членстві. Мов гриби по дощі почали виростати парафіяльні школи, церковні хори, численні прицерковні та національні організації. Серед здібних священників, які прибули з Європи, був о. Іван Лебедович, який перебрав парафію св. Миколая у грудні 1949 року, а два роки після цього, 25 вересня 1951 року, зорганізував і відкрив цілоденну українську католицьку парафіяльну школу. Парафіяльна школа дала дітям християнсько-церковне виховання: діти вчилися вартости молитов та християнских світ, української мови, але також відзначали Свято Листопадового Чину – щороку появлялося звернення наших Владик – Екзарха, а згодом Митрополита-Архиєпископа Богачевського та єпископа-помічника, а згодом Екзарха та Митрополита Амвроза Сенишина, у „Шляху” так „Америці” відзначувати Свято Першого Листопада. Діти вшановували постать Тараса Шевченка, День Матері, Крути, Свято

св. Миколая, та інші національні свята.

Повоєнні отці парахи дуже наголошували релігійно-патріотичний аспект релігійних та національних річниць, спринаючи їх як духовну симбіозу, і за твердженням сьогоднішніх парафіян св. Миколая, як пані Анни Забрордської, яка є парафіянкою від 1948-го року, виголошували після панахид надхненні проповіді, чи слова, які підношували людей і вдихали в них надію на перемогу української правди. Пам'ятаймо, що приклад давали наші церковні ієрархи-Митрополити, які закликали до участі в демонстраціях, маніфестаціях і вічах, особливо у протестах та обороні нашої переслідуваної безбожними більшовиками Української Католицької Церкви, яка була насильно приєднана до московської Патріархії у 1946 році, і офіційно проголошена як зліквідована. Щороку наші Митрополити закликали до участі у переведенні Тижня Поневолених Націй, який був проголошений Президентом Айком Айзенгавером у 1959 році, на вимогу американського Конгресу, і з цієї нагоди щороку появлялися звернення нашої ієрархії.

Школа процвітала. Тому, десять років після

відкриття цілоденної школи, за ініціативою отця пароха, яким був єпископ-помічник філядельфійської Архиепархії Йосиф Шмондюк, побудовано гарну модерну школу, завдяки позичці від „Провидіння” і Архиепископського Ординаріату на суму \$ 275,000.00. Кошт школи виніс \$700,000.00. Шкільний будинок посвячено 17 вересня 1961 р., при великій участі парафіян, родичів, дітей та духовенства.

Школа мала добрих директорів: першою директоркою вибрано пані Ольгу Ісаїв, а коли прибули сестри-Василіянки у 1962 році (на них парафія чекала десять років) директоркою школи стала сестра Ангела, а згодом сестра Бернарда. У своєму вершинному розвитку школа нараховувала 400 учнів та проіснувала, разом взявши, 37 років. На її втримання виплачено 2 мільйони доларів.

У 1987 році, школа остаточно замкнула свої двері. Десять років пізніше її продали менонітам. Користь зі школи була очевидною, а свідками її вартості стали самі діти, які сьогодні дорослі з родинами тримаються власного обряду та українства.

(Продовження на ст. 14)

Історія Парафії Св. Миколая у Філядельфії

(продовження з попередньої сторінки)

Після школи, парафіяни скоординували свої зусилля під проводом отця пароха Томи Баріляка і зайнялися збиранням фондів та будовою власного храму св. Миколая. О. Тома Баріляк був 25 років парохом цієї славної парафії, який у 1975 році підписав контракт з американською фірмою на суму \$ 603.653 доларів. Позики зятягнуто у „Провидінні” на 190,000 доларів. Коли врахувати кошти іконостасу, малювання церкви, позолочені куполи та церковне устаткування, то сміло можна заявити, що церква св. Миколая винесла парафіянам один мільйон доларів. Ці пожертви записані золотими буквами в анналах нашої парафії. Церква св. Миколая збудована за проектом Аполінара Осадци. На фронтоні церкви прегарна мозаїка нашого Спасителя. Позолочені бані церкви – речевий доказ нашої церковної унікальної архітектури. Для побудови церкви діяв церковний комітет під проводом Василя Титанича і 16 членів цього комітету.

Кожна українська католицька церква повинна мати власний добірний хор, який своїм співом додає духовної наснаги і кольоритности у літургічних відправах, і підносить вірних до висот своїм витонченим

виконанням. Також і парафія св. Миколая користувалася добірним хором, тільки на самому початку це був хормаестра Івана Онушканича, який нараховував дві десятки хористів, однак треба сказати, що це був хор Української Громади. Диригентами церковного хору у моментах вершинного розвитку парохії св. Миколая були мгр. Р. Книш, Євген Білинський та мгр. Б. Мир. Останній ще довгі роки виконував функцію церковного дяка, і тільки 2012 року передав свою функцію, через захворювання, панові Стефанові Макухові, який був раніше його помічником, а тепер є самотнім дяком в церкві св. Миколая. Раніше, хор нараховував до 40-ка і більше осіб.

При церкві, під проводом оо. Душпастирів діяли різні товариства, такі як Апостольство Молитви, Марійська Дружина, Дружина вівтарних хлопців, яка в один час нараховувала 44 члени, церковний хор, бібліотека „Молода Просвіта”, Союз Українок, молодечі організації Пласт та СУМ.

Харитативна секція Марійської Дружини, яка ще діяла у 1993 році, висилала пакунки із уживаними речами до Бразилії і Польщі, допомагала

згромадженням наших Сестер у Польщі. Членкині Марійської Дружини ходили щорічно з колядою, щоб принести різдвяну радість кожній родині. Головами були пані Павліна Скочилия (від 1959 року), а згодом Олімпія Гайдучок. Щомісячні реферати, проща до Зарваницької Богоматері (церква Царя Христа), переховування мандрівної ікони, участь у реколекціях, характеризували діяльність Марійської Дружини, яку заіснував єпископ-помічник Йосиф Шмондюк. З часом до Марійської Дружини прилучилися члени Товариства Апостольства Молитви, створеної у 1945 році, і які спочатку нараховували 36 членів, а згодом 49, та через старший вік були змушені або перейти до Марійської Дружини, або зупинити свою діяльність.

Ніяк не можна оминати в історії парафії діяльності Дружини Вареників під керівництвом пані О. Чабан. Під її проводом працювало 33 особи – чоловіків і жінок. Кожної п'ятниці, доки була школа, вареники давали дохід між 800 а 2,000 доларів місячно, а річно між 30-40,000 доларів. Сьогодні, у грудні 2013 року, дружина вареників нараховує 7 осіб, під проводом відданої 90-літньої пані Матковської. Дохід, хоч багато менший, таки поважний, бо \$500.00

місячно та іде на потреби нашої парафії. Ідеалізм та жертвенність цих жінок та чоловіків нашої парафії помагають сплачувати видатки парафії св. Миколая.

Дуже численною та активною організацією, був 10-ий Відділ Союзу Українок Америки ім. Лесі Українки, який нараховував 90 членкинь та мав власний добірний хор. Членкині СУА уділялися у всіх проявах діяльності нашої парафії. Пані Анна Заброцька була довголітньою головою віділу, який проіснував до 2009-го року.

Парафія св. Миколая впродовж свого існування проводила збірки на численні добрі цілі, і проводить їх і зараз. Так переведено збірки на Будову Пам'ятника Тараса Шевченка у Вашингтоні, Народний Фонд УККА, Коляду на ЗУАДК, на потреби Верховного Архієпископа Йосифа Сліпого (згодом Патріарха) у 1963 році, на українські катедри Гарвардського Університету, На Фонд СКВУ, на будову Собору Непорочного Зачаття, на Беатифікаційний Фонд ім. Андрея Шептицького, на фонд Церкви у Потребі (о. Виренфріда ван Страатена), на будову церкви у Люрді, на будову храму св. Софії в Римі, на Український

(Продовження на ст. 15)

ШАХ

Історія Парафії Св. Миколая у Філядельфії

(продовження з попередньої сторінки)

Католицький Університет ім. Климента Папи, на допомогу потерпілим братам в Югославії, нашим братам українцям у Польщі, а останньо (від 1991 року) на допомогу потерпілим братам в Україні, та на всі цілі, які визначає Митрополичий Ординаріат.

Не забуваймо, що близькість до Митрополичого Собору, була фактором, який стимулював участь вірних святого Миколая у всіх більших імпрезах Митрополії, у єпископських свяченнях, митрополичих інтронізаціях, похоронах визначних ієрархів, зустрічах з Патріархом Йосифом, у благословенні наріжного каменя Собору Непорочного Зачаття та будинку місцевих парафіяльних церков, шкіл, „Вознесіння”, у громадній участі у інтронізації першого Митрополита УКЦ в США Владика Богачевського, та чергового у 1961 році – Митрополита Сенишина, як і колишнього пароха Митрополита Йосифа Шмондюка, у десятилітті святкування Митрополії у 1968-9 роках, в участі у Марійському Евхаристійному Конгресі у 1954 році (в якому взяло участь 30,000 учасників із всіх парафій нашої Митрополії), у Світовому Евхаристійному Конгресі у 1976 році у Філядельфії, у відкритті Пам'ятника

Тарасу Шевченкові у Вашингтоні, у трьох зустрічах з Патріархом Йосифом, у поїздки до Риму на благословення Собору св. Софії, та у багатьох інших імпрезах.

Нам личить у часі 70-літнього ювілею парафії згадати всіх отців душпастирів і їхніх сорудників, які трудилися в парафії св. Миколая. Були це:

О. Микола Волянський, який прибув сюди та zorganizував парафію св. Миколая у 1943 році;

О. Іван Лебедович, організатор цілоденної школи, який трудився в парафії сім років (1949-1956);

Єпископ-помічник Філядельфійського Митрополита Йосиф Шмондюк, який збудував модерну школу, трудився в парафії від 1958 до 1961 року;

О. Стефан Сулик, пізніший Митрополит, трудився два роки від 1961 до березня 1962 року;

О. Микола Збир – 6 років (від серпня 1962 року до лютого 1968 року),

О. Тома Бариліак – який збудував нову церкву у 1975 році – був парохом 23 роки, фактично до кінця свого трудолюбивого життя (від лютого 1968

року до серпня 1992 року, помер у 1993 році);

Від 1992 року парохом був о. Яків Мельник, філядельфійський декан а о. Роман Паньків, духовний опікун-душпастир. (Згодом виїхав до Канади).

Парохія мала також оо. Сорудників від 1956-60 років, таких як:

О. Юрій Паздрій, о. Семенн Квартуччі, о. Юліан Слонський, о. Йосиф Шарий, о. Іван Мода, о. д-р Дмитро Блажейовський, о. Августин Молодовець, о. Л. Корчинський.

Від 1993 року душпастирями були:

О. Яків Мельник з сорудником о. Василем Сивінським;

О. Павло Волянський із сорудником Євгеном Монюком;

О. Іван Демків (9 років, від 2003 року) з сорудниками: о. Іваном Туриком, о. Миколою Івановим, о. Орестом Кундеревичем, о. Мироном Миронюком. Наш теперішній парох о. Ярослав Курпель вже завоював серця своїх парафіян.

Парафія, хоч і без школи, продовжує своє скромне існування: в неділю і свята правляться Божественні Літургії, святяться овочі на Спаса, проводиться йорданське водосвяття, о. парохі благословлять

доми вірних, святять лозу, артос, великодні кошики, відправляють панахиди за померші душі родин парафіян у Провідну Неділю, заохочують до участі у відпустових прощах на Фокс Чейсі і Словтсбургу, сповідають, причащають, і супроводять усопших парафіян до небесного царства відповідними літургічними відправами. У травні наші отці душпастирі правлять Молебні до Пречистої Діви Марії, Богоматері, та до Серця Ісусового, в яких все ще бере участь понад 20 осіб.

Чи ви знаєте, шановні парафіяни, як виглядає парохія без душпастиря? В неї немає майбутнього. Тому заохочуємо всіх наших вірних докласти свою цеголку, щоб здобути нових членів для парафії, особливо з четвертої хвили, молодих професіоналістів, щоб нас було більше. А коли нас буде більше, буде й веселіше і парафія відчуватиме потребу поширити свою діяльність. Тому з Божим благословенням з нагоди цього 70-річчя – вперед, до нових висот, найприклад перших парафіян, натхненних ідеалізмом та повною відданістю своїй УКЦ, показує нам шлях!

Слава Ісусу Христу!

Осип Рожка

Святий Миколай відвідав Hillside, NJ

Hillside, NJ – Hours after a 6 inch snowfall blanketed Union County, NJ, the children and parishioners of Immaculate Conception Ukrainian Catholic Church in Hillside, NJ gathered on Sunday, December 15, 2013 to welcome a visit from St. Nicholas.

The children honored St. Nicholas by presenting the following bilingual holiday entertainment program:

* “A Gift for Christmas” Play (Julia and Emilia Pelesz; Matthew & Elizabeth Dolowy; Julianna, Ariana & Nicholas Shatynski; Ashley & Nicole Santoro; Peter & Arthur Hrycak; Nicholas Senyk; and Nadya Howansky)

* Carols on the keyboard (Julia Pelesz), Violin (Julianna Shatynski), Clarinet (Ariana Shatynski), Saxophone (Peter Hrycak) and Recorder (Peter & Arthur Hrycak, and Nicholas Shatynski)

* A very heart-warming chorus rendition of Silent Night (all children)

Rev. Vasyl Vladyka, Parochial Vicar, led the attendees in prayer and koliady. Russ Pencak served as liaison to St. Nicholas. Mike Szpyhulsky served as emcee.

On Friday, December 27, 2013, the parish children and their parents journeyed to nearby Watchung, NJ to carol in Ukrainian and English to the retired Sisters of Mercy and clergy of McAuley Hall Center at Mount Saint Mary Academy. Julia Pelesz also dazzled the audience with a piano recital. The children distributed home baked cookies and religious calendars to the attendees.

The retired religious sisters and clergy said that they were very appreciative of the parish children and their families visiting and singing with them to spread the Christmas spirit. Many of the sisters and clergy shared individual stories with the children from their past. The children were truly mesmerized and didn't want the stories to end.

Afterwards, the parish caroling group of 18 children and adults traveled throughout Union, Essex, Morris and Middlesex counties to share the gift of koliady with parishioners at their homes. Without a doubt, the children shared a very special gift with St. Nicholas, the retired sisters and clergy, and the parishioners – a gift of love and caring.

www.byzcath.org/ImmaculateConception

ST NICHOLAS VISITS READING AND LANCASTER

On Saturday, December 21, St. Nicholas paid a visit to the Nativity of the Blessed Virgin Mary Parish in Reading, PA after the Saturday evening Liturgy. St. Nicholas told his story to all present, capturing the attention of everyone, especially the children. The children of the parish entertained all with a Christmas skit telling the story of Jesus' birth. Afterwards, St. Nicholas presented gifts and goodies to all of the children!

The following day, Sunday December 22, St. Nicholas made his way south to Lancaster, PA to visit our Mission Parish. The children answered questions about St. Nicholas, telling everyone that he is known for his kindness and for helping everyone, especially the poor. St. Nicholas also presented gifts and goodies to the children!

Many thanks to Mrs. Debbie Marco and Mr. George Kowal for helping to organize such a great St. Nicholas program with our parish children!

Lancaster, PA

Reading, PA

Святий Миколай відвідав MANASSAS, VA

On December 8, 2013, St. Nicholas visited the Ukrainian Catholic Church of the Annunciation in Manassas VA. The children welcomed Him with the song: "Ой хто хто Миколая любить." St. Nicholas had an engaging conversation with the children, encouraging them to pray to Infant Jesus in preparation for the celebration of His Birth. Afterwards every child received a gift from St. Nicholas. The event was pleasant and uplifting for the children and their parents.

Fr. Volodymyr Baran, Pastor

12 січня 2014 р.

Святий Миколай відвідав RICHMOND, VA

15 грудня 2013 року св. Миколай відвідав українську громаду Греко-Католицької церкви св. Івана Хрестителя в Ричмонд, Вірджинія. Діти привітали його пісню: "Ой хто хто Миколая любить." Св. Миколай мав духовну розмову, і заохотив дітей щоденною молитвою приготуватися до свята Христового Різдва. Потім діти одержали Різдвяні подарунки від св. Миколая. Зустріч відбулася в приємній піднесеній атмосфері.

о. Володимир Баран,
Парох

Святий Миколай відвідав Українську Католицьку школу Святого Миколая в Minersville, PA.

Pictured is a visit from St. Nicholas with angels: Kaylei, Lauren, Alexandria, Allyson, and Kaitlyn.

2013 ARCHDIOCESE OF PHILADELPHIA STATISTICS
(Figures ending 30 September, 2013)

Clergy

Archbishop 1
Retired Archbishop 1
Archeparchial Priests 45
Retired Priests 7
Total 52
Religious Priests 3
Total Priests 58
External Priests 3
Permanent Deacons 7
Transitional Deacon 1
Sisters 43

Parishes

Parishes 67
Resident Archeparchial Clergy 41
Resident Religious Clergy 1
Without Resident Pastor 25
Missions 2
Sisters 2
Lay Ministers 2

Social

Homes for the Aged 2
Number assisted 229

Education

Seminary 1
Students from Archdiocese 1
Students from other Eparchies 3
Total Seminarians 4
College 1
Students 862
High School, Private 1
Students 289
Elementary Schools 3
Students 431
Religious Education Programs
High School Students 109
Elementary Students 522
Teachers (Full Time)
Priest 1
Sisters 10
Lay Teachers 87

Mysteries

Infant Baptisms 183
Minor Baptisms 5
Adult Baptisms 5
Received into Full Communion 16
Confirmations 196
Communion 241
Marriages 59
Catholic 43
Interfaith 16
Deaths 484
Households 7,850
Total Population 14,299

These statistics contain partial information from the following parishes:
Baltimore, Curtis Bay, Lansdale, Northampton, & Warrington

Фестиваль Різдвяної Коляди

В неділю, 12-го Січня 2014 року в Катедральній Залі в Філадельфії, о 3-й одині пополудні відбудеться Фестиваль Різдвяної Коляди. Будуть виступати хори з різних парафій. Щиро запрошуємо всіх.

Блаженніший Святослав: «Приклад св. Миколая показує, що найпотужнішу революцію можна зробити тільки любов'ю»

Четвер, 19 грудня 2013

Тільки любов'ю можна зробити найпотужнішу революцію – революцію любові. Таке переконання висловив Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав (Шевчук) у проповіді під час Богослужіння в монастирі Згромадження сестер Пресвятої родини у Львові з нагоди дня Святого Миколая.

Говорячи про Божу любов, проповідник зауважив, що годі краще пояснити навіть маленькій дитині, ким є Господь Бог, як розказавши історію про святого Миколая.

Саме ім'я Миколай, нагадав Блаженніший Святослав, означає «переможець», той, хто любов'ю перемагає ворогів.

«Ми б нічого не знали правдивого в житті про Бога, якби Він нас не любив, – сказав архиєрей. – І в отій безмежній, незбагненній для нас любові є ключ до розуміння того, ким є Бог. Бог є Любов».

«Святий отець Миколай, – також нагадав Глава УГКЦ, – найкраще свідчив Божу любов. Будучи священником, єпископом, він розумів, що його покликанням є любити своїх людей, бути завжди з ними».

На думку Блаженнішого Святослава, ми сьогодні переживаємо особливий період в історії нашого народу. «Можливо, сьогодні на нас дивляться християни всього світу. Адже в ситій Європі за якусь вигоду, може, хтось би й вийшов на демонстрації, але стояти місяць на морозі за те, щоб посвідчити справжні, вічні вартості, гадаю, мало хто здатний».

Саме любов'ю, за його словами, перші християни зробили революцію в Римській імперії. Заклали фундамент для європейської цивілізації, яка будувалася на благовісті про Божу любов.

«Лише ділячись цією любов'ю, ми зможемо побудувати справжнє демократичне суспільство, бо його фундаментом є любов людини до людини, а відтак – людини до Бога. І сьогодні, у цей дуже непростий історичний момент, у цьому храмі, який посвячено нашому отцю Миколаєві, тендітна сестра Миколая нам дає урок Божої любові. Вона своїм жестом, який ми сьогодні бачили, пожертвувала своє життя на службу Богові аж до смерті, склавши вічні обіти в Згромадженні сестер Пресвятої родини», – сказав Предстоятель і також привітав сестру Миколаю з прийняттям вічних обітів.

Департамент інформації УГКЦ

<http://news.ugcc.org.ua>

Відбулася хіротонія нового єпископа-помічника УГКЦ у Польщі

21 грудня 2013 року в катедральному соборі Святого Івана Хрестителя в Перемишлі (Польща) відбулася Архиєрейська хіротонія митрофорного протоєрея Євгена Мирослава Поповича. Архиєрейську Літургію та єпископську хіротонію здійснив Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав (Шевчук).

Співсвятителями були Архієпископ Іван (Мартиняк), Митрополит Перемишльсько-Варшавський, та владика Володимир (Ющак), єпарх Вроцлавсько-Гданський.

Як повідомлялося, 4 листопада 2013 року Папа призначив митрофорного протоєрея Євгена Мирослава Поповича єпископом-помічником Перемишльсько-Варшавської архієпархії УГКЦ у Польщі, надаючи йому титулярний осідок Горрецелії (Norrea coelias). Від 1996 року о. Євген виконував служіння протосинкела архієпархії та пароха катедрального собору в Перемишлі.

У соборі Святого Івана Хрестителя 20 грудня відбувся Чин архиєрейського найменування владика Євгена Мирослава (Поповича). Про це повідомляє Департамент інформації УГКЦ.

Біографія: Єпископ Євген народився 12 жовтня 1961 року в Члухові у південно-західній Польщі. Після закінчення школи 1981 року вступив до Вищої Духовної Семінарії в Любліні, після закінчення якої 17 жовтня 1986 року отримав єрейські свячення.

Після періоду душпастирської праці на різних парафіях Польщі, о. Євген навчався у Римі, де здобув докторат зі східного канонічного права в Папському Східному Інституті. Деякий час виконував служіння судового вікарія у Львівській архієпархії та викладав у Львівській Духовній Семінарії, після чого повернувся до Польщі, де виконує душпастирські обов'язки в Перемишльсько-Варшавській архидієцезії. Володіє польською, українською, італійською, російською та англійською мовами.

<http://risu.org.ua>

фото: <http://ugcc.tv/ua>

фото: <http://ugcc.tv/ua>

12 січня 2014 р.

Глава УГКЦ висловив свою солідарність з тими, хто не боїться сьогодні говорити правду в Україні

Середа, 25 грудня 2013

«Від імені нашої Церкви хочу висловити велике занепокоєння з приводу насильства, яке поширюється на теренах України супроти журналістів і громадських активістів. Право знати і говорити правду є одним із фундаментальних прав свободної людини», - сказав Блаженніший Святослав (Шевчук), Глава УГКЦ, коментуючи останні події з побиттям відомої журналістки Тетяни Чорновол.

«Я хочу висловити свою солідарність з тими, хто не боїться сьогодні говорити правду в Україні. Каже Христос: “Пізнайте правду і правда визволить вас” (Ів. 8, 32). Сподіваюся, що право говорити правду надалі залишиться правом вільних громадян України. Пам’ятаймо слова Господні: “Блаженні переслідувані за правду, бо таких є Царство Небесне” (Мт. 5, 10)», – наголосив Предстоятель УГКЦ.

Департамент інформації УГКЦ

<http://news.ugcc.org.ua>

Уперше в Україні веб-документарі розповідь про Блаженнішого Любомира Гузара

Середа, 25 грудня 2013

Блаженніший Любомир Гузар стане героєм першого в Україні інтерактивного фільму. Співаторами та співпродюсерами цього інноваційного проекту будуть самі глядачі.

За створенням перших епізодів документального проекту «Любомир» можна буде спостерігати на веб-платформі www.lubomyr.net уже з 15 січня. Прем'єра екранної версії проекту запланована на 24 серпня, День Незалежності України.

(Продовження на ст. 23)

Уперше в Україні веб-документарі розповідь про Блаженнішого Любомира Гузара

(продовження з попередньої сторінки)

Інноваційний проект про визначного духовного лідера наших днів благословив Глава УГКЦ Блаженіший Святослав: «Світ, у якому ми сьогодні живемо, дуже часто є світом нищих ідей, світом обмеженості, а водночас світом нищих людей. І ми часом так вузько дивимося на себе, на тих, хто є поруч, що величі попросту не помічаємо, великі люди випадають з нашого поля зору. Я переконаний, що цей фільм дозволить нам розширити власні горизонти і побачити велику людину, яка сьогодні є посеред нас. Ця людина - Блаженніший Любомир. Отож запрошую всіх вас побачити велику людину поруч», - сказав чинний лідер греко-католиків у спеціальному відеозверненні на сайті.

Ініціатором та виробником документального проекту «Любомир» є продакшн-компанія Screen Media Ukraine. У проекті бере участь композитор Валентин Сильвестров. Співавтором та співпродюсером фільму може стати кожен, хто відчуває духовну потребу долучитися до документальної пам'ятки про Блаженнішого Любомира. Фінансування проекту буде здійснюватися безпосередньо майбутніми глядачами (краудфандингом, або спільнокоштом).

«Ми створюємо фільм разом. Кожна гривня, кожна світлина чи спогад є маленькою частинкою великого проекту. Створення фільму громадою є унікальним прецедентом. Ми сподіваємось, що разом ми зробимо по-справжньому необхідну справу як для сьогодення, так і для майбутніх поколінь», - пояснив продюсер документального проекту «Любомир» Павло Казанцев.

Сучасний формат веб-документального кіно дозволить кожному самостійно обирати послідовність і обсяг перегляду. У режимі реального часу на веб-платформі з'являтимуться зібрані знімальною групою розповіді героїв, думки експертів, історичні розвідки, архівні відеоматеріали та документи. За допомогою інтерактивних інструментів долучати до проекту власні матеріали, пропонувати локації для зйомок, теми для інтерв'ю зможе кожен охочий. Проект буде доступний у сучасних браузерях та додатках до мобільних приладів.

Документальний проект «Любомир» - це пов'язані між собою документальний фільм та перший в Україні проект у вигляді web-documentary. Творча група документального проекту «Любомир» запрошує надсилати відео, світлини, спогади, пов'язані з постаттю Блаженнішого Любомира.

«Наш проект – про надію та про людяність, яка присутня в сьогоднішньому житті у спокійному і мудрому слові кардинала Любомира Гузара. Ми хочемо дослідити феномен цієї людини, зрозуміти, ким він є для України: винятком чи носієм традиції», - розповіла автор ідеї і сценарист проекту Леся Харченко.

Перша експедиція проекту «Любомир» розпочнеться вже завтра, 26 грудня. Авторська група відвідає місця дитинства Блаженнішого Любомира.

Стежити за проектом можна на веб-платформі www.lubomyr.net та в соцмережах.
Роксолана Шкіль, редактор проекту

<http://news.ugcc.org.ua>

Глава УГКЦ у Гошеві зустрівся з настоятелями монашеских чинів і згромаджень УГКЦ

26 грудня в Гошеві Блаженніший Святослав (Шевчук), Глава УГКЦ, зустрівся з настоятелями монашеских чинів і згромаджень УГКЦ. Варто зазначити, що Верховний Архієпископ УГКЦ проводить таку зустріч наприкінці кожного року.

Під час цієї зустрічі Глава Церкви пригадав ключові церковні події, що відбулися в 2013 році. Так, говорив про підписання спільної декларації УГКЦ і РКЦ Польщі з нагоди 70-х роковин Волинської трагедії, освячення Патріаршого собору Воскресіння Христового у Києві, 50-ліття перенесення мощів священомученика Йосафата (Кунцевича) до базилики Святого апостола Петра в Римі. «Ми мусимо по-новому

відкрити для себе постать святого Йосафата. Те, що він спочиває в Римі, є великим даром для нашої Церкви», - зауважив він.

Предстоятель наголосив, що в 2014 році в УГКЦ пройде Декада місійності, яка припадає на період між Вознесінням Господнім і Зісланням Святого Духа. У цей період проводитиметься збір пожертв на місії, щоб кожна єпархія чи екзархат мали свій місійний фонд. Ці кошти скеровуватимуться на катехизацію, реалізацію певних програм для молоді тощо. З цього часу Декада місійності буде проходити щороку. «За кожен цей момент потрібно подякувати Господу і вам», - додав він. Блаженніший Святослав повідомив, що в Києві

заснували монастир Згромадження отців салезіан святого Дона Боско. А в Обухові, під Києвом, освятили монастир отців студитів. Незабаром у Чернігові освятять церкву для сестер Місіонерок Найсвятішого Ізбавителя.

Глава УГКЦ зосередив увагу присутніх на темі нової євангелізації. На його переконання, важливо, щоб євангелізація стала діленням особистим досвідом зустрічі з Богом. Він повідомив, що наступний рік в усій Католицькій Церкві буде Роком богосвячених осіб. В УГКЦ він збігатиметься з Роком митрополита Андрея (Шептицького) та 25-річчям легалізації Церкви. «Нам важливо зберегти пам'ять підпільної Церкви

як такої. Бо, на жаль, сьогодні нове покоління духовенства і монашества про цей церковний період нічого вже не знає. Тому нам потрібно пригадати собі та іншим, що ми не боїмося переслідувань, бо ми – діти мучеників. УГКЦ вистояла в репресивних лещатах радянської системи. Вона може дати сьогодні сильний імпульс для збереження нашої держави та народу в непростих обставинах», - сказав Блаженніший Святослав.

Наостанок Предстоятель УГКЦ подякував монашеству за активну участь у житті Церкви.

Департамент інформації УГКЦ

<http://ugcc.tv/ua>

ENCOUNTER 2014: ENCOUNTERING JESUS CHRIST

The Eastern Catholic Bishops of the U.S. invite you, your family and friends to participate in ENCOUNTER 2014 of the Eastern Catholic Churches "ENCOUNTERING JESUS CHRIST!" ENCOUNTER2014 promises notable speakers, Prayer Services according to the various Churches of the East, opportunity to meet, discuss and share among members of the many Eastern Churches, visit vendors and purchase Eastern Christian books, icons, crosses, etc. ENCOUNTER2014 will be held at the Renaissance Orlando Airport Hotel, Orlando, FL Jan. 30-31 (Clergy Days); Jan. 31-Feb. 2 (Main Conference). For information, conference registration, hotel reservations, go to: www.Encounter2014EasternCatholicChurches.org or for brochures, call: 570-294-2910.

Speakers:

Session I: Reverend Jack Custer

Session II: Sister Michele Yakymovich SSMI

Session III: Fr. Deacon Alexander Wroblicky

Session IV: Bishop Peter Anthony Libasci

Session V: Fr. Deacon Sabatino Carnazzo

Editorial and Business Office:

827 N. Franklin St.
Philadelphia, PA 19123

Telephone: (215) 627-0143

E-mail: theway@ukrarcheparchy.us

Online: <http://www.ukrarcheparchy.us>

Blog: <http://www.thewayukrainian.blogspot.com>

Facebook: <http://www.facebook.com/pages/Archeparchy-of-Philadelphia/197564070297001>

YouTube Channel: <http://www.youtube.com/user/thewayukrainian>

THE WAY Staff

Very Rev. Archpriest John Fields, Director of Communication;

Ms. Teresa Siwak, Editor;

Rev. Ihor Royik, Assistant Editor

Articles and photos proposed for publication should be in the Editor's office at least two weeks before requested date of publication. For advance notice of the upcoming events, kindly send one month in advance. All articles must be submitted in both English and Ukrainian languages, THE WAY will not translate proposed articles. All materials submitted to THE WAY become the property of THE WAY.